

РЕШЕНИЕ

№ 646

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-25, в публично при закрити врати заседание на пети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Весела Тр. Живкова Офицерска

при участието на секретаря Галина Ил. С.а
като разгледа докладваното от Весела Тр. Живкова Офицерска Търговско дело № 20231100900447 по описа за 2023 година

Производството е образувано по молба по чл.625 ТЗ от „К.У.И“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, ул. „*****, представлявано от Д.К.Г. – управител, чрез изрично упълномощен адвокат, за откриване на производство по несъстоятелност.

В молбата си „К.У.И“ ЕООД излага доводи, че дружеството има изискуеми парични задължения към НАП в размер на 63 768.44 лв. и се намира в състояние на невъзможност да погасява тези публични задължения, с оглед на което следва да се приеме, че то е изпаднало в обективно състояние на неплатежоспособност. Поддържа се, че дружеството не разполага с имущество, няма никакви активи или стоково материални запаси, поради което са налице всички предпоставки, визирани в разпоредбата на чл. 608, ал. 1 от ТЗ, обуславящи наличието на неплатежоспособност.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Дружеството – молител „К.У.И“ ЕООД е регистрирано в ТРРЮЛНЦ към АВ на 14.12.2020 г., с основен капитал в размер на 100 лв., едноличен собственик на капитала и управител Д.К.Г. и предмет на дейност извършване на услуги в строителство на сгради, ремонти, преустройства, довършителни и всякакви други строителни дейности и пр., което се установява от служебно извършена по партидата му в регистъра справка.

По партидата на дружеството в ТР е обявен ГФО за 2021 г. Няма обявен или заявен за обявяване ГФО за 2022 година (не е изтекъл срокът за това). За 2020 г. е подадена Декларация по чл. 38, ал.9, т.2 от ЗСч, че предприятието не е осъществявало дейност през 2020 г.

По делото са представени Отчет за собствения капитал за 2022 г., Отчет за паричните потоци за 2022 г., Отчет за приходите и разходите за 2022 г., Счетоводен баланс към 31.12.2022 г., Справка за задълженията на молителя към 06.03.2023 г., издадена от ТД на НАП – София и списък на кредиторите на дружеството – молител „К.У.И“ ЕООД.

Представен е Протокол от 25.11.2022 г., съставен от орган по приходите към ТД на НАП – София за извършена проверка по несъстоятелност във връзка с подадено

уведомление по реда на чл. 78 от ДОПК.

Изискана и представена е по реда на чл. 186 ГПК справка по чл. 191 от ДОПК от ТД на НАП-София, видно от която към 26.04.2023 г. дружеството има публични задължения – за ДОО, здравно осигуряване, УПФ, данък върху доходите и ДДС в размер на 54 075.49 лв. – главница и 10 567.76 лв. лихва – общо 64 643.25 лв. Наложени са обезпечителни мерки върху имуществото на дружеството чрез налагане на заповед за арест на банковите му сметки в ТБ ПИБ АД.

От представената по реда на чл. 186 ГПК справка от СДВР, Отдел "Пътна полиция" се установява, че в централната база на АИС-КАТ към 20.04.2023 г. на името на „К.У.И“ ЕООД няма регистрирани собствени МПС.

От изискана по реда на чл. 186 ГПК справка от АВ за притежавани от молителя недвижими имоти се установява, че в Интегрираната информационна система за кадастър и имотен регистър партида с вписвания, отбелязвания и заличавания на цитираното дружество не се установява.

По делото е прието заключение на съдебно – финансово икономическа експертиза, неоспорено от молителя и което съдът кредитира като обективно, всестранно и компетентно.

Видно от заключението, за всяка година от анализирания период 2020 г. - 2022 г. дружеството не отчита наличие на ДМА и ДНМА. Единствен краткотраен актив са парични средства в размер на 4 000 лв. към 31.12.2021 г., като към 31.12.2022 г. и към 28.04.2023 г. дружеството не отчита наличие на активи.

Всички задължения на дружеството са краткосрочни (до 1 година) и към 31.12.2020 г. са 0.00 лв., към 31.12.2021 г. – 10 000 лв. (7 000 лв. задължения към персонала и 3 000 лв. задължения към НАП), към 31.12.2022 г. – 57 000 лв. (задължения към НАП) и към 28.04.2023 г. – 65 000 лв. (задължения към НАП).

Въз основа на така установените активи и пасиви, вещото лице е определило следните коефициенти на ликвидност:

Коефициент за обща ликвидност: за 2020 г., 2022 г. и към 28.04.2023 г. – 0,000, а за 2021 г. – 0,004;

Коефициент за бърза ликвидност: за 2020 г., 2022 г. и към 28.04.2023 г. – 0,000, а за 2021 г. – 0,004;

Коефициент за незабавна ликвидност: за 2020 г., 2022 г. и към 28.04.2023 г. – 0,000, а за 2021 г. – 0,004;

Коефициент за абсолютна ликвидност: за 2020 г., 2022 г. и към 28.04.2023 г. – 0,000, а за 2021 г. – 0,004.

Вещото лице посочва, че коефициентът на финансова автономност е както следва: към 31.12.2020 г. - 0,000; към 31.12.2021 г. – 0,600; към 31.12.2022 г. – 1,000 и към 28.04.2023 г. – 0,877. Тези стойности на коефициента за периода 2021 г. – 28.04.2023 г. показват, че собственият капитал на дружеството е отрицателен и то е декапитализирано и силно задлъжняло, като всяка следваща година дългът се увеличава. Коефициентът на задлъжнялост е със стойности, както следва: към 31.12.2020 г. – минус 0,000; към 31.12.2021 г. – минус 1,667; към 31.12.2022 г. – минус 1,000 и към 28.04.2023 г. – минус 1,140. Това показва, че дружеството не може да покрие никаква част от задълженията си.

Относно финансовите резултати на дружеството – молител за всяка година от посочения период вещото лице излага, че за 2020 г. то не е извършвало дейност; за 2021 г. е реализирало загуба в размер на 6 000 лв., като резултат от реализирани приходи в размер на 265 008.09 лв. и направени разходи за дейността в размер на 270 805.07 лв.; за 2022 г. е реализирало загуба в размер на 51 000 лв., която е реализирана от разходи за дейността в размер на 270 805.07 лв. и липсата на приходи. Текущият финансов резултат за периода 01.01.2023 г. – 28.04.2023 г. би бил загуба в размер на 65 000 лв., произтичащи от главницата и лихвата по задълженията към НАП. Вещото лице посочва, че на 30.09.2022 г.

едноличния собственик със събствени средства е извършил плащане на 30.09.2022 г., с което са погасени задължения към персонала, след което задълженията за персонал са отписани от баланса. Съобразно цялостното финансово икономическо състояние на дружеството, вещото лице дава заключение, че то е декапитализирано, силно задължняло, не може да обслужва задълженията си, което състояние е трайно, като началната дата на неплатежоспособност може да се приеме, че е 31.12.2021 г. през предходната 2020 г. дружеството не е извършвало дейност, а от 2021 г. и до настоящия момент се наблюдава ясна тенденция към влошаване на състоянието му.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

За да бъде открито производство по несъстоятелност е необходимо кумулативното наличие на всички елементи, установени в разпоредбите на чл. 607а, чл. 608 и/или чл. 742 (в зависимост от заявеното основание), чл. 625 (при неплатежоспособност) или чл. 742, ал.2 (при свръхзадълженост) и 631 от ТЗ, а именно: 1) да е подадена молба от някое от лицата по чл. 625 или чл. 742, ал.2 от ТЗ; 2) длъжникът да е търговец по смисъла на чл. 1 от ТЗ (при неплатежоспособност) и с правно-организационна форма ООД, АД или КДА (при свръхзадълженост); 3) да са налице някои от предпоставките по чл. 608, ал. 1 от ТЗ – да е налице неудовлетворено парично вземане от някоя от четирите посочени категории; 4) да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл. 608, ал. 1 от ТЗ – невъзможност на длъжника да изпълни изискуемо парично вземане; 5) имуществото на дружеството да не е достатъчно, за да покрие паричните му задължения – при свръхзадълженост и 6) затрудненията на длъжника да не са временни и състоянието да е обективно и трайно.

Основанието, на което се позовава молителят за откриване на производство по несъстоятелност е неплатежоспособност.

В случая предпоставките за това са налице.

Молбата по чл. 625 ТЗ е подадена от легитимиран за това правен субект, доколкото според твърденията на молителя, същият се явява длъжник по публичноправни задължения към Държавата по повод упражняваната от него търговска дейност.

Безспорно е качеството на „К.У.И“ ЕООД на търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2, т. 1 от ТЗ, тъй като е търговско дружество съобразно правно-организационната си форма.

Съобразно разпоредбата на чл. 626 от ТЗ, длъжникът е задължен в 30-дневен срок от изпадането му в неплатежоспособност и/или свръхзадълженост да поиска от съда откриване на производство по несъстоятелност.

От събраните по делото доказателства се установява, че молителят „К.У.И“ ЕООД има изискуеми публичноправни задължения към Държавата, свързани с търговската му дейност. При преценката дали длъжникът е в състояние на неплатежоспособност, Съдът съобразява следното:

Неплатежоспособността е правна категория, като легално определение за нея е дадено в чл. 608, ал. 1 от ТЗ. Според него неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни посочените в разпоредбата задължения. Презумпциите по чл. 608, ал. 2, 3 и ал. 4 от ТЗ служат за разпределение на доказателствената тежест при доказване на състоянието на неплатежоспособност на търговеца. Презумпцията на чл. 608, ал. 3 от ТЗ служи за разпределение на доказателствената тежест при доказване на състоянието на неплатежоспособност на търговеца. Практиката приема, че под "спиране на плащанията" по см. на чл. 608, ал. 3 ТЗ на база на легалното определение на понятието "неплатежоспособност", следва да се разбира не спиране на плащанията на задълженията на длъжника изобщо, а единствено на задълженията, които са изчерпателно изброените в ал. 1 на чл. 608 от ТЗ. Спиране на плащанията на друг вид вземания е ирелевантно за състоянието на неплатежоспособност, защото съгласно ал. 1 на чл. 608 от ТЗ, състоянието на длъжника да ги изпълни е без значение за правно дефинираното състояние на неплатежоспособност.

В случая забавата на длъжника, проявена чрез спиране на плащанията към кредитора

НАП, предполага състояние на неплатежоспособност съобразно законовата презумпция по чл. 608, ал. 3 от ТЗ. Тежестта да обори тази презумпция се носи от длъжника, който следва да представи в производството по несъстоятелност доказателства, обуславящи извод за временни затруднения за извършването на тези плащания или доказателства, че разполага с достатъчно имущество за покриване на задълженията си, без опасност за интересите на кредиторите (аргумент от чл. 631 ТЗ). Такова обратно доказване не е проведено по делото, напротив – самият длъжник поддържа, че затрудненията му не са временни и няма никакво имущество. От събраните по делото доказателства действително се установява, че длъжникът не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите.

Независимо от необорената презумпция, състоянието на неплатежоспособност на „К.У.И“ ЕООД се установява и от анализа на установеното посредством представените доказателства и приетото заключение по СФИЕ финансово състояние на длъжника. При този анализ, съобразно различни икономически и финансови показатели, Съдът изхожда от следните принципни постановки:

Краткотрайните (текущите) активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период (1 година), участват еднократно в производствения процес и променят натурално - веществената си форма, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източника за погасяване (плащане) на краткосрочните, съответно текущите, задължения на едно нормално развиващо се предприятие. Следователно, водещи показатели при преценка състоянието на неплатежоспособност, тъй като то е свързано с възможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи (всички или определена част от тях) към краткосрочните или текущи задължения на предприятието.

Краткотрайните активи се класифицират в 4-ри групи: материални запаси (материали, стоки и готова продукция), краткосрочни вземания (с падеж до 1 г.), краткосрочни финансови средства (акции, облигации и др. подобни, закупени със спекулативна цел - т. е. за препродажба) и налични парични средства, като групите освен по вида се различават и по ликвидността на активите в тях. От икономическа гледна точка ликвидността представлява възможността един актив да се продаде веднага и то на справедлива пазарна цена или с малко отклонение от нея. Ето защо, най-ликвидни в оборота са паричните средства, тъй като предприятието може незабавно да ги трансформира в друг вид актив, закупувайки го. С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото състояние на предприятието се формират 4-ри коефициента на ликвидност: на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност. Чрез тези коефициенти се извършва съпоставяне (съотнасяне) към краткосрочните задължение (текущи задължения) на определена част или на всички краткосрочните активи, диференцирани според тяхната ликвидност. Така при коефициента на обща ликвидност се извършва съотнасяне на всички краткотрайни (текущи) активи към краткосрочните пасиви (задължения), докато при другите коефициенти на ликвидност се включват само определена група или сбор от няколко групи краткотрайни активи, очертани по-горе, но не всичките. Разликата между коефициента за бърза ликвидност и коефициента за обща ликвидност се изразява в това, че от краткотрайните активи (в числителя на дробта) се изключват материалните запаси. При коефициента за незабавна ликвидност се игнорират и краткосрочните вземания. Коефициентът на абсолютна ликвидност се формира като съотношение само на наличните паричните средства към текущите задължения и е найдинамичен.

Очертаните по-горе показатели за ликвидност могат да бъдат критерий за способността предприятието да поеме плащанията си само ако краткотрайните активи, участващи при формирането им, реално са ликвидни (в икономическия смисъл на понятието), т. е. те да могат да бъдат реализирани като се получи техния справедлив пазарен еквивалент в пари.

По отношение на „К.У.И“ ЕООД, въз основа събраните по делото писмени доказателства и заключението на СФИЕ, се установява, че със започване на стопанската си дейност в началото на 2021 г. дружеството започва да трупва и задължения, предимно към персонала и публичноправни – за данъци и осигуровки. Тези задължения са в значителен размер, а търговецът е преустановил плащанията по тях. Към датата на подаване на молбата по чл. 625 ТЗ дружеството не разполага нито с краткотрайни, нито с дълготрайни материални активи. Поради това и коефициентите на ликвидност за целия изследван период са значително под референтите стойности. При спомагателните коефициенти на финансова автономност и задлъжнялост също се отчитат напълно незадоволителни стойности далеч под референтните стандарти. Приходите от дейността на дружеството са концентрирани единствено от такива по предоставяни услуги, но ръстът на разходите е изпреварващ спрямо този източник на приходи, което формира като финансов резултат загуби за търговеца. С оглед на това се налага извод, че той не е в състояние да изпълни публичноправните си задължения в размер на 65 000 лв.

С оглед на така установеното съдът приема, че длъжникът е в състояние на неплатежеспособност като икономическо понятие. Същевременно, с оглед тенденцията в изследвания период за влошаване на икономическите показатели, може да се заключи, че затрудненията на молителя не са временни, което с аргумент от чл. 631 ТЗ сочи, че длъжникът е в състояние на неплатежеспособност и като юридическо основание за откриване на производство по несъстоятелност.

По отношение началната дата на неплатежеспособността:

Последователно в практиката си ВКС приема, че неплатежеспособността на търговец по смисъла на чл. 608 ТЗ е обективно финансово състояние на длъжника и възможността му да изпълни парично задължение по търговска сделка, което трябва да се прецени с оглед цялостното му финансово състояние към момента на постановяване на съдебното решение (в този смисъл решение № 64/9.02.2005 г. по гр. д. № 466/2004 г. на ВКС, решение № 549/27.10.2008 г. по т. д. № 239/2008 г. на ВКС, решение № 657/7.11.2006 г. на ВКС, решение № 115/25.06.2010 г. по т. д. № 169/2010 г. на ВКС). Приема се също така, че за да е налице състояние на неплатежеспособност, не е достатъчно длъжникът да не плаща свое изискуемо парично задължение, а да не е в състояние да го изпълни - т. е. следва да е налице обективна невъзможност за плащане, като действителното икономическо състояние на длъжника се преценява след анализ на събраните за това доказателства.

По изложените съображения, като съобрази заключението на съдебно-икономическата експертиза и цялостният анализ на финансовото състояние на дружеството, съдът намира, че началната дата на неплатежеспособността следва да се определи спрямо данните за забава плащането на установените публични задължения, както и установеното трайно влошаване на икономическото му състояние, като се отчете, че коефициентите за ликвидност за периода 2021 г. – 28.04.2023 г. са почти идентични, т. е. най-ранната дата на неизпълнение на установени публични задължения - 31.12.2021 година, като се съобрази и установеното от вещото лице, че към този момент вече с оглед финансово икономическото състояние на длъжника, същият обективно не е в състояние да погасява задълженията си, свързани с търговската му дейност, вкл. и публичните такива. В началните месеци на съществуване на едно дружество – в конкретния случай дружеството - молител е вписано в ТР на 14.12.2020 г., е разбираемо икономическите показатели да са неустойчиви, но при молителя тази тенденция не е била преодоляна и след 12.2021 г. състоянието му не се подобрява.

С оглед установената в заключението по СФИЕ липса на налични краткотрайни активи в имуществото на търговеца, които са необходими за покриване началните разноси в производството по несъстоятелността, с протоколно определение на съда от 05.05.2023 г. са определени на основание чл. 629б ТЗ начални разноси и е указана възможността на кредиторите за тяхното привнасяне в 7-дневен срок. Определението е вписано в книгата по чл. 634в ТЗ на 05.05.2023 г., като в указания срок и към настоящия момент никой от кредиторите не е привнесъл разноси. При това положение, налице са предпоставките за

постановяване на решение по реда на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

На основание чл. 620, ал.1ТЗ от масата на несъстоятелността следва да се събере дължимата държавна такса от 250 лв., при евентуално възобновяване на производството.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 632, ал.1 от ТЗ Софийски градски съд в настоящия си състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „К.У.И“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, ул. „****“.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността **31.12.2021 г.**

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „К.У.И“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, ул. „****“.

ДОПУСКА ОБЕЗПЕЧЕНИЕ чрез налагане на заповест за задържане на цялото движимо имущество и вземания и възбрана върху цялото недвижимо имущество на „К.У.И“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, ул. „****“.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на „К.У.И“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, ул. „****“.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „К.У.И“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, ул. „****“.

СПИРА производството по т.д. № 447/2023 г. по описа на СГС, VI-25 състав.

УКАЗВА на кредиторите и длъжника, че на основание чл. 632, ал.2 ТЗ спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението по ал. 1 по молба на длъжника или на кредитор, ако молителят удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума в размер на 6 000 лв. за предплащане на началните разноски по чл. 629б ТЗ.

УКАЗВА на основание чл.632 ал. 4 ТЗ, че ако в 1-годишния срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност не бъде поискано възобновяване на производството, производството по несъстоятелност ще бъде прекратено, като се постанови заличаване на длъжника от търговския регистър.

ОСЪЖДА „К.У.И“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, ул. „****“ да заплати в полза на бюджета по сметка на Софийски градски съд, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, във връзка с чл. 620, ал. 1 ТЗ, сумата от 250 лв., представляваща дължимата държавна такса за разглеждане на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, която сума следва да се събере от масата на несъстоятелността.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването му пред Софийски апелативен съд.

Решението подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 634 ТЗ.

Препис от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____